

NOVI DIOGEN HAIKU PJESNICI – RABIJA MEMELEDŽIJA

Rabija Mameledžija rođena u Jajcu. Učiteljica u penziji. Živi u Travniku. Sa odlaskom u penziju počela aktivno pisati. Objavila roman Gašinci, zbirku pjesama za djecu Školska Torba, pjesme i pripovijetke o Vlašiću - Starac Vlašić i Njegova Djeca i Zbirku pripovijetki -Ulica Jorgovana. Objavljena pripovijetka - Lašva u knjizi Mostovi Djetinjstva i pripovijetka - Srebronja u Antologiji - Slavin Poj. Pisala za časopise: Aura i Divan.

MLADOST

Mladost se jednom dogodi tebi
Nikada više se ne vraća.
Ni svjestan nisi mladosti svoje
U šta god pogledaš ispred sebe
Misliš da je stvoreno za tebe.

Tvoj optimizam i životna volja
Od svega na svijetu je ljepša i bolja
Beri usput životne radosti
To moraš stići za kratke mladosti.

Trči za životom jer ćeš ga stići.
Pred tvojim osmjehom
I ljepotom duha.
Uzmiču nevolje prokletstvo i tuga.
Ti svjestan nisi mladi čovječe
Da se zemlja oko sunca
Samo zbog tebe okreće.

Tvoj životni put vodi do zvijezda
Samo ga sam moraš naći.
Ne boj se hodaj, jer tamo sigurno
Polahko ćeš stići.

GORŠTAK

Gorštak kao i svi ljudi.
Bori se za život goli.
Grijeh mu je samo to
Što planinu mnogo voli.

Gorštak mu ime dadoše ljudi.
Po gori u kojoj živi.
Bori se sa ćudima planine
Rno liježe i rano se budi.

Ore, kopa i čuva stoku.
Njegov je život je težak
Ponekad pored imena gorštak
Stoji i ime težak.

LJILJANI

Nikada više niknuti neće
Posijano sjeme od ljudskog roda.
Čovjek Božijom voljom
Od zemlje posta
I na kraju zemlja osta.

Kada bi Allah htio da takvo
Sjeme nikne.
Onda bi sva ljepota ovozemaljska
Bila ružna spram tim cvijetovima.

Nikli bi tada ljiljani zlatni
Prkrili cijelu zemlju ovu.
Najljepše ruho tad obuklabi
Naša brižna mati u grču i bolu.

Teško je kititi se mrtvom djecom
jer to boli i dušu dere.
Procvale ljiljne ne treba brati,
Jer to se cvijeće ne bere.

HAIKU

Tuga i sreća
Mijenjaju ti život
Nekad ispočetka

Ukleta zemlja
Dođe čudno vrijeme
Odoše ljudi

Voz je stao
Na stanici koja se
Vječnost zove

„Haiku poeziju sam upoznala detaljnije na nagovor Branke Vojinović Jegdić. Toliko je lijepo pisala o haiku da sam počela da pišem uz njene upute. Zahvalna sam joj na strpljenju i pomoći koja se danas rijetko može naći među ljudima. Pored toga kada sam objavila prvu pjesmu na stranici Haiku i Hajin imala sam svu podršku i od kolega pjesnika koji pišu ovu vrstu poezije.“